ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **V. J.,** zastoupené Mgr. et Bc. Lubošem Klimentem, advokátem se sídlem Nádražní 21, Žďár nad Sázavou, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 14. 5. 2010, č. j. 29 A 47/2010 - 55,

takto:

I. Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 14. 5. 2010, č. j. 29 A 47/2010 - 55, **se zrušuje.**

II. Podání stěžovatelky ze dne 1. 3. 2010, a ze dne 24. 3. 2010, jejichž obsahem byla trestní oznámení na „Městský úřad v Bystřici nad Pernštejnem, resp. na pracovníka odboru životního prostředí Ing. V. M. a odboru výstavby Ing. T. S. a J. B. za překročení pravomoci úřadu, za krácení žalobkyně na právech a financích a za cílené dlouhodobé šikanování při vydávání stanovisek a rozhodnutí, jakož i trestní oznámení na Krajský úřad kraje Vysočina, odboru územního plánování a stavebního řádu za /spoluúčast/ z pozice nadřízeného orgánu II. stupně /věc: č. j. KUJI 5069/10 s.z. OUP 43/Kov-3/“, **se odmítají.**

III. Podání stěžovatelky ze dne 1. 3. 2010 a ze dne 24. 3. 2010 (ad II) **se postupují** Okresnímu státnímu zastupitelství v Jihlavě.

IV. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

V. Odměna advokáta Mgr. et Bc. Luboše Klimenta **se určuje** částkou 2655 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Brně, jímž byla její podání ze dne 1. 3. 2010 a ze dne 24. 3. 2010, jejichž obsahem byla *„trestní oznámení na Městský úřad v Bystřici nad Pernštejnem, resp. na pracovníka odboru životního prostředí Ing. V. M. a odboru výstavby Ing. T. S. a J. B. za překročení*

pravomoci úřadu, za krácení žalobkyně na právech a financích a za cílené dlouhodobé šikanování při vydávání stanovisek a rozhodnutí, jakož i trestní oznámení na Krajský úřad kraje Vysočina, odboru územního plánování a stavebního řádu za /spoluúčast/ z pozice nadřízeného orgánu II. stupně /věc: č. j. KUJI 5069/10 s.z. OUP 43/Kov-3/“, postoupena Okresnímu státnímu zastupitelství v Jihlavě, jako orgánu činnému v trestním řízení. Tyto návrhy byly podány stěžovatelkou jako dodatky k žalobě ze dne 16. 9. 2009, směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2009, č. j. KUJI 54743/2009/OZP 917/2009.

Krajský soud tato podání usnesením ze dne 5. 5. 2010 vyloučil k samostatnému projednání a shora označeným usnesením ze dne 14. 5. 2010 je postoupil orgánu činnému v trestním řízení s odůvodněním, že v řízení před správními soudy není možné vyřizovat trestní oznámení podle trestního řádu. Postoupení věci krajský soud opřel analogicky o ust. § 7 odst. 6 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

Stěžovatelka proti tomu v kasační stížnosti namítla, že s usnesením nesouhlasí a požaduje prošetření celé záležitosti od samého počátku. V doplnění kasační stížnosti uvedla, že je přesvědčena, že označené subjekty se v řízení, jehož je účastnicí, dopustily trestné činnosti spočívající ve zneužití pravomoci a poškozování práv. Má za to, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku své pravomoci k prošetření podaného oznámení. Je přesvědčena, že byla na svých právech zkrácena záměrně, což mělo být soudem projednáno, konstatováno, a pachatelům měl být uložen trest podle zákona. S poukazem na ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. navrhuje zrušení napadeného usnesení krajského soudu a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti. Kasační stížnost je dle § 102 s. ř. s. zásadně přípustná, s výjimkou případů taxativně vypočtených v § 104 s. ř. s, pokud splňuje zákonné náležitosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), je podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a stěžovatel je řádně zastoupen (§ 105 s. ř. s.). Vzhledem ke splnění všech formálních náležitostí a podmínek řízení shledává soud kasační stížnost přípustnou.

Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Stěžovatelka se domnívá, že její podání, která jsou svým obsahem trestními oznámeními, měla být soudem věcně posouzena a soud měl pachatele potrestat.

Podle § 2 s. ř. s. poskytují soudy ve správním soudnictví ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Podle § 4 odst. 1 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o: a) žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen "správní orgán"), b) ochraně proti nečinnosti správního orgánu, c) ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, d) kompetenčních žalobách. Podle odst. 2 téhož ustanovení soudy ve správním soudnictví dále rozhodují: a) ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda, b) ve věcech politických stran a politických hnutí, c) o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem.

Rozhodování o trestních oznámeních nespadají do pravomoci správního soudu, ale orgánů činných v trestním řízení. Podle § 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů upravuje postup orgánů činných v trestním řízení tak, aby trestné činy byly náležitě zjištěny a jejich pachatelé byli podle zákona spravedlivě potrestáni, trestní řád. Podle § 12

odst. 1 trestního řádu se orgány činnými v trestním řízení se rozumějí soud, státní zástupce a policejní orgán. Soudem se podle odst. 3 téhož ustanovení rozumí okresní soud, krajský soud, vrchní soud nebo Nejvyšší soud České republiky. Podle § 2 odst. 7 trestního řádu je trestní stíhání před soudy možné jen na základě obžaloby nebo návrhu na potrestání, které podává státní zástupce.

Krajský soud tedy o návrzích stěžovatelky uvážil správně. Při postoupení věci orgánu činnému v trestním řízení však nepostupoval procesně správně. Ustanovení § 7 s. ř. s. řeší příslušnost soudů, jeho odst. 6 pak pouze místní příslušnost soudu. Podle něho lze postupovat tam, kde věc přísluší rozhodovat soudům ve správním soudnictví, ovšem návrh byl podán u soudu místně nepříslušného.

Nespadá-li věc do pravomoci soudů, nejsou splněny podmínky řízení a je na místě návrh odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Vzhledem k tomu, že soudní řád správní neobsahuje výslovnou úpravu případů, kdy věc nespadá do pravomoci soudů, ale jiných orgánů, je třeba za použití § 64 s. ř. s. přiměřeně postupovat podle § 104 odst. 1 věty druhé občanského soudního řádu (dále též „o. s. ř“). K tomu blíže viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2007, č. j. Nad 39/2006 - 16, publ. pod č. 2082/2010 Sb. NSS.

Podle § 110 odst. 1 věta první za středníkem Nejvyšší správní soud rozhodne současně se zrušením rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí návrhu (a postoupení věci), pokud pro to byly důvody již v řízení před krajským soudem. Proto Nejvyšší správní soud podle tohoto ustanovení a podle § 46 odst. 1 písm. a) (za použití § 120) s. ř. s. návrhy stěžovatelky spočívající v trestních oznámeních odmítl a podle § 104 odst. 1 věty druhé o. s. ř. (za použití § 64 a § 120 s. ř. s.) je postoupil orgánu činnému v trestním řízení.

Podle § 60 odst. 3 s. ř.s. při odmítnutí návrhu nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Stěžovatelce však byl pro kasační řízení ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). Krajský soud v rámci úkonů podle § 108 odst. 1 s. ř. s. stěžovatelce ustanovil postupně čtyři advokáty, naposledy Mgr. et Bc. Luboše Klimenta. O odměně předchozích advokátů, činících ve věci úkony, rozhodl již krajský soud. Posledně ustanovený advokát sdělil Nejvyššímu správnímu soudu, že žádá o zproštění ustanovení pro nesoučinnost stěžovatelky; soud o této žádosti nerozhodl, neboť v řízení byla podána kasační stížnost, která byla k výzvě krajského soudu doplněna předchozím zástupcem stěžovatelky. Za situace, kdy Nejvyšší správní soud neshledal důvod k nařízení jednání o této věci, jeví se, s ohledem na stav řízení, další změna v osobě advokáta nadbytečnou. Jmenovaný advokát požadoval odměnu za právní pomoc spočívající v jednom úkonu, včetně režijního paušálu a ¼ cestovních výdajů spojených s prostudováním čtyř spisů stěžovatelky u krajského soudu, přičemž náklady jízdného podrobně vyčíslil. Nejvyšší správní soud proto přiznal ustanovenému advokátovi odměnu za jeden úkon právní služby (příprava a převzetí věci, kdy první porada s klientem byla nahrazena studiem spisu u soudu) ve výši 2100 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif], náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky) a náhradu cestovních výdajů ve výši ¼ z částky 1020 Kč, tj. 255 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky) celkem 2655 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. února 2011

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu